

VI KEELANDOVÁ

NEVHODNÉ
SPRÁVANIE

*Miešať prácu s potešením
sa nevypláca. Alebo áno?*

IKAR

VI KEELANDOVÁ
NEVHODNÉ
SPRÁVANIE

Preložila Veronika Bali

Vi Keeland
INAPPROPRIATE

Copyright © 2020 INAPPROPRIATE by Vi Keeland
Translation © 2021 by Veronika Bali
Jacket design © 2021 by Emil Křížka
Slovak edition © 2021 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-7715-1

Prvá kapitola

IRELAND

Cítila som sa príšerne.

Nadvihla som hlavu a zažmurkala. Práve preto pijem len zriedka. Ukrutná opica a budíček o pol štvrtej ráno nejdú dokopy. Načiahla som ruku v smere otravného zvuku, potme tápala po nočnom stolíku, kým som konečne nenahmatala mobil a nevypla budík.

O desať minút zvonil znova. S povzdychom som nechotne vyliezla z postele a zamierila do kuchyne po nevyhnutnú kávu a aspirín. Ak chcem dnes ráno vyzerať vo vysielaní aspoň trochu obstojne, zide sa mi aj ľadový obklad na oči.

Do hrnčeka som si liala horúcu kávu. Keď ho voňavá tekutina naplnila do polovice, spomenula som si na dôvod svojho včerajšieho opíjania, po ktorom nasledovala táto hrozná opica. Ako som mohla zabudnúť?

Ten list.

Ten prekliaty list.

„Au! Doriti!“ Horúca káva vytiekla z hrnčeka a obarila mi ruku.

„Doriti!“

„Áu!“

„Doriti!“

Strčila som ruku pod studenú vodu a privrela oči. Čo som to len urobila? Najradšej by som sa odplazila do postele a znova na všetko zabudla.

Namiesto toho mi myseľ zaplavovali detaily zo včerajšieho večera ako cunami. Hodinu po tom, ako som doma odstavila svoj kufrík na kolieskach po návrate z týždennej dovolenky v raji, priniesol kuriér list.

Máš padáka.

Formálna výpoveď.

Nasledujúci deň som sa mala po dovolenke vrátiť do práce.

Dvíhal sa mi žalúdok. Bez práce som ostala prvýkrát od svojich štrnástich rokov. Ba čo viac, bolo to po prvý raz, keď som neodišla z vlastnej vôle. Zastavila som vodu, zvesila hlavu a vybavovala si presné znenie toho sprostého listu.

*Vážená slečna Saint Jamesová,
s ľútosťou Vám oznamujeme, že váš pracovný pomer v Lexington Industries bol s okamžitou platnosťou ukončený.*

Váš pracovný pomer sa skončil z nasledujúcich dôvodov:

– *porušenie bodu 3. 4. pracovného poriadku. Sexuálny útok alebo nevhodné odhaľovanie,*

– *porušenie bodu 3. 6. pracovného poriadku. Sexuálny akt alebo nevhodné správanie zverejnené cez internet alebo iné komunikačné médium,*

– *porušenie bodu 3. 7. pracovného poriadku. Účast' na iných formách sexuálne nemorálneho alebo inak neprípustného správania.*

Keďže ide o výpoveď pre porušenie pracovného poriadku, nebude Vám priznané odstupné. Najneskôr do tridsiatich dní Vám vystavíme list s prehľadom benefitov, ktoré

Vám prináležia. Vaše zdravotné poistenie bude pokračovať nevyhnutný čas stanovený Zákonníkom práce štátu New York.

Personálne oddelenie s Vami dohodne podrobnosti ohľadne poslednej výplaty, ako aj spôsob prevzatia osobných vecí.

Tento krok nás mrzí a želáme Vám mnoho úspechov v ďalšej kariére.

S pozdravom

*Joan Marie Bennettová
riaditeľka oddelenia ľudských zdrojov*

V bublinkovej obálke bol priložený USB kľúč s tridsaťsekundovým videom, ktoré natočila jedna z mojich kamošiek na pláži. Naplo ma z celkom iného dôvodu než z toho, že som včera svoje telo výdatne potrápila alkoholom.

Moja práca. Zasvätila som jej posledných deväť rokov svojho života. A všetka drina sa pre nejaké rozmazané hlúpe video v okamihu vyparila.

Šup. Pápá, moja kariéra.

Zastonala som.

„Bože, čo budem teraz robiť?“

Odpoveď na túto otázku určite neznela: zostaň stáť, a tak som sa vrátila s ubíjajúcou migrénou do spálne a zaliezla pod paplón. Vytiahla som si ho až na hlavu a dúfala, že ma tá temnota zhltnie zaživa.

Nakoniec sa mi podarilo zaspáť. Keď som sa o pár hodín zobudila, cítila som sa trochu lepšie. Netrvalo to však dlho – iba dovedy, než som si uvedomila, že si pamätám iba *polovicu* včerajšieho večera.

Mia, moja spolubývajúca a najlepšia priateľka v jednej osobe, mi naliala kávu do šálky a zohriala ju v mikrovlnke. Aj ona vyzerala poriadne rozbito.

„Ako si sa vyspala?“ prihovorila sa mi.

Hlavu som si podopierala oboma rukami, aby som ju ako-tak udržala. Prižmúrila som na ňu oči.

„Ako asi?“

Vzdychla si. „Stále nechápem, že ťa vyhodili. Máš predsa zmluvu. Nie je protizákonné vyhodiť niekoho za niečo, čo urobil mimo pracovného času?“

Odpila som si kávy. „Zjavne nie. Pred chvíľou som hovorila so Scottom.“ Potlačila som hrdosť a zavolała bývalému. Bol to hajzlík a posledný, s kým som túžila hovoriť, no zároveň jediný právnik, ktorého poznám. Nanešťastie mi potvrdil, že na postupe môjho zamestnávateľa nie je nič nezákonné.

„Tak to ma mrzí. Netušila som, že deň na pláži sa môže takto zvrtnúť. Je to moja vina. Ja som navrhla, aby sme šli na tú časť pláže, kde je dovolené opaľovať sa hore bez.“

„Nie je to tvoja vina.“

„Kde nechala Olivia rozum, keď to zavesila na Instagram a ešte nás všetky aj označila?“

„Po tých kokteiloch, čo nám miešal ten chutný barman s panákom rumu navyše, toho veľa nenarozmýšľala. No aj tak nechápem, ako sa o tom dozvedeli v práci. Označila predsa môj súkromný účet, Ireland Saint Jamesová, nie môj verejný profil Ireland Richardsonová, ktorý spravuje stanica. Alebo teda spravovala. Ako sa to k nim dostalo? Dnes ráno som si kontrolovala nastavenia účtu, či sa náhodou nezmenil na verejný, ale nie.“

„Netuším. Možno ktosi z tvojej práce sleduje niekto-
rú z nás, ktorá má verejný profil.“

Pokrútila som hlavou. „Zrejme.“

„Aspoň ti ten chrapúň odpovedal na e-mail?“

Zachmúrila som sa. „Aký e-mail?“

„Nepamätáš sa?“

„Zjavne nie.“

„Ten, ktorý si poslala riaditeľovi vašej firmy, Ireland.“

Vypleštila som oči. No doriti. Ešte len teraz to bude
zaujímavé.

Zdá sa, dno má ešte aj suterén.

Vyhodili ma z práce.

Nedostanem odstupné.

Týždeň po tom, ako som uhradila druhú, a najväč-
šiu, splátku na výstavbu svojho prvého domu.

Aká je pravdepodobnosť, že dostanem od svojho za-
mestnávateľa dobré odporúčanie? Nulová! Po tom, ako
som sa opitá zúrivo obula do pána, ktorý prebýva vo
veži zo slonoviny, a od srdca mu napísala, čo si myslím
o ňom a jeho spoločnosti.

Paráda!

Fakt paráda.

Skvelá práca, Ireland!

Najskôr som takmer všetky úspory minula na zálo-
hu za pozemok, ktorý som kúpila v Agoura Hills. Po-
tom som rozšafne zatahla týždenný účet za alkohol na
rozlúčke so slobodou v Karibiku. Na účte mi ostala asi
tisícka. Navyše, moja spolubývajúca sa čochvíľa vydá
a odsťahuje a s ňou odíde aj úhrada polovice mesačného
nájomného.

Bez obáv, Ireland. Nájdeš si inú prácu.

Až naprší a uschne!

Oblasť médií a žurnalistiky je asi taká zhovievavá ako môj bankový účet po nákupnom záťahu.

Som nahratá.

Totálne nahratá.

Budem sa musieť vrátiť k dohodám a fuškám, písať články za almužnu, len aby som prežila. Taký život som však už mala mať za sebou. Išla som dušu vyplúť – takmer desať rokov som pracovala šesťdesiat hodín týždenne –, aby som sa prepracovala tam, kde som dnes. Nemôžem sa vzdať bez boja.

Musím sa aspoň pokúsiť nejako to zachrániť – dosiahnuť aspoň slušné odporúčanie. Zhlboka som sa nadýchla ako správna dospeláčka a otvorila počítač, aby som si osviežila pamäť a zistila, čo presne som napísala prezidentovi Lexington Industries, keďže som si takmer na nič nespomínala. Možno to nakoniec nie je až také zlé, ako som sa obávala. Klikla som na priečnik s odoslanými e-mailmi a otvorila tú správu.

Vážený pán Čong-un.

Zatvorila som oči. *Doriti*. Nuž, a je po nádeji. Hádam tú narážku nepochopí a iba si pomyslí, že som sa v jeho mene pomýlila. To by bolo možné, nie?

So zatajeným dychom som sa vrátila k e-mailu.

Dovoľte, aby som sa oficiálne ospravedlnila za svoju drobnú indiskrétnosť.

Fajn, to nie je zlý začiatok. Bude to dobré, bude to v pohode.

Bolo by, keby som okamžite prestala čítať.

Viete, neuvedomila som si, že pracujem pre diktátora.

Ajajaj.

Nanešťastie som neskutočne urážlivá, keď vypijem priveľa. Hlasno som si vydýchla a rozhodla sa strhnúť tú náplasť jedným ťahom.

Žila som v domnienke, že vo voľnom čase si môžem robiť, čo sa mi zachce. Na rozdiel od Vás, buržujského pracháča, ja musím tvrdo drieť. Preto si občas potrebujem vyhodiť z kopytka. Ak to znamená i to, že na čisto dámskej dovolenke doprajem slnečný kúpeľ aj svojim cicíkom, prečo nie. Neporušila som žiadne zákony. Bola to nudistická pláž. Mohla som sa vyzliecť donaha, no rozhodla som sa ísť len hore bez. Pretože, a to sa nechválím, mám skvelé kozy. Ak ste si pozreli to „nevhodné video“, ktoré sa Vaša upätá riaditeľka oddelenia ľudských zdrojov nehanbila pribaliť k tomu debilnému listu s výpoveďou, máte šťastie, že ste ich zazreli aspoň zďiaľky. Pokojne to videjko zaradte do svojej úchylnej kolekcie o Anči Dľaňovej.

Vyššie deväť rokov som drela ako mulica pre Vás a Vašu spoločnosť. Môžete ísť do pekla.

Trhnite si!

Ireland Saint Jamesová

Nuž, dobre. Žehlenie bude náročnejšie, než som očakávala. To ma však nemôže odradiť. Možno si *el presidente* môj e-mail ešte neprečítal, a tak ho môžem hneď v úvode ďalšieho požiadať, aby ho ignoroval.

Ak si chcem v tejto brandži ešte nájsť nejakú prácu, nemôžem mať zlé odporúčanie. To najmenej, čo pre mňa môžu urobiť po takomto zásahu do súkromia, je, že mi dajú aspoň neutrálne hodnotenie. Hrýzla som si nechty a v panike na mňa vystúpil pot. Nevyľučovala som ani prosíkanie. Skopírovala som teda prezidento-

vu e-mailovú adresu a otvorila novú správu. Záležalo na každej sekunde.

No len čo som sa pustila do písania, zvukové upozornenie mi oznámilo, že mi prišiel nový e-mail. Otvorila som ho a takmer zamdlela, keď som si prečítala adresu: Grant.Lexington@LexingtonIndustries.com

Preboha.

Nie!

Vyschlo mi v krku. To neveštilo nič dobré. Zatiaľ som však netušila, ako veľmi je to zlé.

*Vážená slečna Saint Jamesová,
ďakujem za Váš e-mail, ktorý som si ako správny buržuj
prečítal o druhej v noci, pretože som bol ešte v kancelárii
a pracoval. Z tónu Vášho listu – mimochodom, na žurna-
listku plného gramatických chýb – usudzujem, že ste písali
opitá. Ak je to tak, aspoň ste dnes ráno nemuseli vstávať
do práce. Nemáte za čo.*

*Pre Vašu informáciu, spomínané video som nevidel.
Ak si však niekedy v budúcnosti budem chcieť doplniť ko-
lekciu o Anči Dlaňovej, možno ho vyťahnem z koša, kde
sa nachádza spolu so štandardným odporúčacím listom,
ktorý Vám plánoval poslať Váš priamy nadriadený.*

S pozdravom

Milionársky zbohatlík

Ani som nedýchala. Nakoniec som sa zmohla iba na hlboký vzdych. *No dokelu!*

Druhá kapitola

GRANT

„Pán Lexington, mám vám objednať obed? Volal pán objednaný na druhú, že bude pol hodiny meškať, tak máte chvíľu čas.“

„Prečo ľudia nedokážu prísť načas?“ zahundral som si popod nos a stlačil gombík na telefóne, aby som mohol hovoriť s asistentkou. „Objednáte mi, prosím, celozrnný sendvič s morčacou šunkou a so švajčiarskym syrom? A povedzte im, že jeden plátok syra stačí. Keď sme odtiaľ objednali naposledy, chlapík, čo mi robil sendvič, bol asi fakt Švajčiar.“

„V poriadku, pán Lexington.“

Zapol som počítač, aby som si prebehol e-maily, keďže z maratónu stretnutí sa vykľul maratón meškajúcich návštev.

Pohľadom som preletel schránku prijatých správ, či nie je medzi nimi niečo dôležité, a zrak mi padol na konkrétne meno: *Ireland Saint Jamesová*.

Ženská je zrejme alkoholička alebo jej preskočilo. Možno oboje. Aj keď jej e-mail bol rozhodne zábavnejší než väčšina nudnej práce, ktorá na mňa čakala. Otvoril som ho.

Vážený pán Lexington,
uverili by ste mi, keby som tvrdila, že sa mi ktosi nabúral
do pošty a napísal Vám ten príšerný e-mail?

Vzhľadom na to, že ste vzdelaný, inteligentný, pracovný
a úspešný, zrejme nie.

Snažím sa privedťmi okato, však?

Ospravedlňujem sa, no mám čo naprávať.

Mohli by sme začať odznova? Viem, čo si asi teraz
o mne myslíte, no nepijem často. Preto keď mi prišla od
Vás neočakávaná výpoveď, stačilo málo, aby som utopila
svoj žiaľ. A zjavne aj zdravý rozum.

V každom prípade, ak tento e-mail ešte stále čítate,
chcem sa Vám poďakovať. Tu je list, ktorý som Vám mala
napísať:

Vážený pán Lexington,
obraciam sa na Vás so žiadosťou o pomoc s výpoveďou,
podľa môjho názoru nezákonnou. Som oddanou zamestnankyňou
Lexington Industries už deväť a pol roka. Začínala som ako
brigádnička – asistentka, pracovala som na rôznych
redaktorských pozíciách, až som nakoniec dosiahla svoj cieľ
a stala sa reportérkou.

Nedávno som sa spolu s ôsmimi priateľkami vybrala na
zaslúženú dovolenku do Aruby, kde sme sa lúčili so slobodou.
Náš hotel mal súkromnú pláž s časťou vyhradenou pre nudistov.
Hoci nemám exhibicionistické sklony, spolu s priateľkami som
si užila niekoľko hodín opaľovania hore bez. Vzniklo zopár
nevinných fotografií, z ktorých som ja osobne žiadnu nezverejnila,
zato moja priateľka áno, neoznačila však môj verejný profil.

Napriek tomu ma po návrate domov čakala výpoveď pre
nevhodné správanie a porušenie pracovného poriadku.

Hoci rozumiem, prečo má spoločnosť pravidlá týkajúce sa nevhodného správania, som presvedčená, že moje správanie počas súkromnej dovolenky na súkromnej pláži nepatrilo k dôvodom, pre ktoré ich spoločnosť Lexington Industries zaviedla. Preto Vás úctivo žiadam, aby ste prehodnotili dôvod mojej výpovede a posudzovanie môjho správania na dovolenke ako porušenie daného bodu pracovného poriadku.

S úctivým pozdravom

Ireland Saint Jamesová

(vysielajúca pod menom Ireland Richardsonová)

Saint Jamesová. Odkiaľ to meno poznám? Zdalo sa mi povedomé, už keď prišiel prvý e-mail, preto som si ju vyhľadal vo firemnej databáze. Pracovala však na oddelení spravodajstva, ktoré viedla moja sestra. Odkedy otec pred pol druhu rokom zomrel a ja som sa stal prezidentom firmy, vyhýbal som sa tomu oddeleniu ako čert krížu. Politika, propaganda a byrokracia naozaj neboli moje srdcové témy. Na papieri som bol síce riaditeľom firmy, no zaoberal som sa hlavne finančnými operáciami Lexington Industries.

Vrátil som sa k prvému e-mailu od slečny Saint Jamesovej a opäť si ho prečítal. Ten druhý pôsobil slušnejším dojmom, zato prvý ma pobavil oveľa viac. Zakončila ho pozdravom *Trhnite si*, na ktorom som sa zasmial.

Takto so mnou nikto nehovoril. Napočudovanie som to považoval za celkom príjemnú zmenu. Pochytila ma zvláštna túžba porozprávať sa so slečnou Richardsonovou po pár pohárikoch. Rozhodne vo mne vzbudila veľkú zvedavosť. Znova som stisol tlačidlo na telefóne.

„Millie, mohli by ste zavolať do oddelenia spravodajstva – redaktorovi ranného vysielania? Myslím, že je to Harrison Bickman alebo Harold Milton, alebo niekto taký.“

„Samozrejme. Mám vám dohodnúť stretnutie?“

„Nie. Povedzte mu iba toľko, že by som rád videl osobnú zložku členky jeho tímu – Ireland Saint Jamesovej. Vysliela pod menom Ireland Richardsonová.“

„Vybavím to.“

„Ďakujem.“

Poobedňajšie stretnutie nakoniec trvalo len pätnásť minút. Nielenže sa páňko ukázal o hodinu a pol neskôr, navyše sa vôbec nepripravil. S ľuďmi, ktorí plytvajú mojim časom, nemám zľutovanie. Tak som ho zrušil a odkráčal z konferenčnej miestnosti s pozdravom a odporúčaním, aby mi viac nevolal.

„Je všetko v poriadku?“ Millie zdvihla zrak, keď som prehrmel okolo jej stola. „Potrebujete na míting niečo zo svojej kancelárie?“

„Míting sa skončil. Ak sem ešte zavolá niekto z Bayside Investments, zložte.“

„Ehm, pravdaže, pán Lexington.“ Millie vstala od stola a nasledovala ma aj so zápisníkom do mojej kancelárie. „Volala vaša stará mama. Mám vám odkázať, že bezpečnostný systém nepotrebujú a že toho technika poslala domov.“

Obišiel som stôl a pokrútil hlavou. „No výborne. Fakt skvelé.“

„Zohnala som zložku slečny Saint Jamesovej a vytlačila som vám ju. Máte ju na stole. A e-mailom som vám poslala nejaké video, ktoré bolo súčasťou archívu na personálnom.“

„Ďakujem, Millie.“ Posadil som sa za stôl. „Pri odchode, prosím, zavrite dvere.“

Dobrý bože! Až teraz som si na ňu spomenul. Odvtedy pretieklo už veľa vody, no na taký príbeh sa len tak ľahko nezabudne. V časoch, keď prijímali Ireland Saint Jamesovú, viedol firmu otec. Sedel som vtedy uňho v kancelárii, keď Millie priniesla jej zložku. Jej príbeh použil ako ukázkový príklad toho, aké rozhodnutie musí riaditeľ občas urobiť, aby ochránil meno firmy.

Oprel som sa o stoličku. Každý zamestnanec prechádza bezpečnostnou kontrolou. Jej rozsah závisí od pozície. Čím viac danú osobu vidieť, čím viac jej meno a tvár môžu ovplyvniť povedomie o našej firme, tým hlbšie kopeme. Kontrolu má zvyčajne pod palcom personálne oddelenie a externá firma. Keď je daný uchádzač čistý, manažér ho prijme s odobrením riaditeľa oddelenia. Vo väčšine prípadov sa do toho vyšší manažment vôbec neangažuje – ibaže by daná osoba mohla predstavovať potenciálne riziko pre spoločnosť a vedúci oddelenia ju aj tak chce prijať. V takom prípade sa zložka posielala vedeniu aj s červeným výkričníkom.

Ireland Saint Jamesová. Pošúchal som si strnisko, ktoré mi rašilo na brade už od obeda. Mala zriedkavé krstné meno, možno preto mi znelo povedome. Vytesnil som však kvantum sračiek spred desiatich rokov.

Prelistoval som prvé stránky jej zložky – jej životopis sa zmestil na jednu stranu. Zato jej bezpečnostná zložka bola hrubá ako encyklopédia.

Absolventka bakalárskeho štúdia Kalifornskej univerzity so zameraním na médiá a angličtinu. Magisterský titul zo žurnalistiky v Berkeley a doktorandská stáž v oblasti investigatívnej žurnalistiky. Pomerne slušné. Nikdy ju nezatkli a na konte mala jedinú pokutu za parkovanie. Pred rokom a pol sme jej previerku aktualizovali. Po nej ju povýšili do terajšej pozície. Chodila vtedy s právnikom. V kocke, jej previerka dopadla fantasticky – bola ideálnou zamestnankyňou a vzornou občiankou. Na rozdiel od svojho otca – ten bol celkom iný prípad...

Zvyšných päťdesiat strán sa týkalo výlučne jeho. Pracoval ako strážnik v jednej bytovke tu v meste – väčšina priložených novinových článkov sa však venovala najmä času po jeho odchode. Listoval som v nich, sledoval som, ako pomaly dopadajú jeden na druhý, až som zachytil obrázok dievčatka. Prizrel som sa mu, aby som si prečítal popis pod fotografiou. Bola to ona. Ireland. Mohla mať deväť-desať rokov. Nedokázal som od toho výjavu odtrhnúť zrak ako okoloidúci od ťažkej havárie. Plakala a okolo pliec ju držala policajtká, ktorá ju viedla von z domu.

Neuveriteľné!

Ireland, neuveriteľné, kam si to po takom ťažkom štarte dotiahla.

Napriek všetkému som sa na fotku usmial. Mohlo to dopadnúť úplne inak. Ako správna bojovníčka mi napísala znova, nevzdala to.

Zavolať som Millie.

„Áno, pán Lexington?“

„Zoženiete mi nedávne príspevky slečny Saint Jameovej z ranných správ? Vo vysielaní ako Ireland Richard-

sonová. Nech mi do e-mailu pošlú linky z archívu,“ požiadal som

„Samozrejme.“

Keby som vedel, že oddelenie spravodajstva vyzerá takto, zaujímal by som sa oň oveľa skôr. Alebo by som aspoň sledoval ranné správy.

Ireland Saint Jamesová bola poriadna košť! Veľké modré oči, lesklé blond vlasy, plné pery, biele zuby, ktoré ukazovala často, pretože sa stále usmievala. Pripomínala mi mladšiu verziu tej vysokej blondíny z posledného filmu *Šialený Max*.

Pozrel som si tri vysielacie bloky, kým som sa vrátil k e-mailu, ktorý mi Millie poslala už skôr – spolu s videom z personálneho oddelenia. Keď som ho otvoril, privítali ma tri poprsia. Až ma myklo. Toto veru nie je spravodajstvo. Ženy na pláži mali na sebe iba plavkové nohavičky a slamkou sŕkali koktaily rovno z kokosových orechov. Prinútil som sa prejsť pohľadom na ich tváre – ani jedna z nich nebola Ireland. Pár sekúnd pred koncom videa prišla do záberu ďalšia žena. Mokré vlasy mala uhladené a tmavšie, no úsmev bol nezameniteľný – Ireland.

Pri tých troch ženských som si najprv všimol ich tela, no pri Ireland mi napadlo obzrieť si jej postavu, až keď sa video skončilo a na obrazovke zamrzol jej obraz. Určite nie preto, lebo by jej postava nestála za to. Nao-pak, vyzerala famózne. Plné a prirodzené prsia. V súlade s ladnými krivkami jej tela. No jej úsmev ma varoval, aby som sa mal na pozore.

Zamieril som kurzorom na x na otvorenom okne videa. Hoci navrhla, aby som zaradil to video do svo-

jej kolekcie o Anči Dlačovej, nechcel som sa zachovať bezcharakterne. Iná situácia by bola, keby mi to video poslala sama. Rozhodne som ho však neplánoval pozerať dookola a leštiť si pri tom bambus v kancelárii. Akokoľvek po tom moje horšie ja túžilo.

Zahľadel som sa do okna. Ireland Saint Jamesová. Zdá sa, že si poriadne číslo. Naisto žena, ktorú by som mal obísť širokým oblúkom. A predsa som dychtil po tom, aby som sa o nej dozvedel viac. Chvíľu som zvažoval, že sa do jej prípadu viac opriem, možno zistím jej pohľad na danú vec. No prečo by som to robil?

Lebo som zvedavý na Ireland Saint Jamesovú. Preto. Išlo mi o spravodlivú a férovú reakciu firmy?

Alebo ma zaujal jej podmanivý úsmev, plný výstrih a šílené detstvo?

O pár minút som sa rozhodol. V mozgu mi blikala každá varovná kontrolka a radila, aby som jej e-maily vymazal a celú jej zložku skartoval. Bolo by to rozumné. Určite správne rozhodnutie. A predsa...

Stlačil som medzerník, aby som zobudil počítač, a pustil som sa do písania nového e-mailu.

*Vážená slečna Richardsonová,
po dôkladnom preštudovaní...*